

Grencsó, az alternatív energiaforrás

Az írás a Népszabadság
2015. 09. 22. számában
jelent meg.

[Trencsényi Zoltán](#)
[Népszabadság](#)

„Szeretnék olyan zenét játszani, olyan felvételeket készíteni, amik nem kiszolgálják, nem megfelelni akarnak valami percdivatnak... nincsenek körülöttük ideológiák. Zene van és békesség...”, foglalta össze a szaxofonokon, klarinétokon és fuvolákon játszó dzsesszzenész Grencsó István zenei hitvallását a Jazzma.hu honlapon néhány éve egy születésnap interjúban. A hazai avantgárd, a kísérletező szabad zene egyik legmeghatározóbb alakja ezt a tervét évtizedek óta maradéktalanul végrehajtja.

Grencsó Open Collective elnevezésű zenekarának tavaly a BMC Records gondozásában megjelent Flat/Síkvidék című albuma elnyerte a Gramofon zenei magazin fődíját: az év magyar dzsesszhanglemeze lett. S miközben még épp csak ismerkedtünk az egyébiránt valóban nagyszerű 2014-es lemez humorával, drámaiságával, hihetetlen energiákkal dúsított örvénylő kavargásával, már meg is jelent a csapat következő korongja, melynek anyagát május végén rögzítették a BMC stúdiójában. A Marginal Music/Rétegzene című CD-n a Grencsó Kollektíva tagjai (Grencsó István: szoprán- és tenorszaxofon, basszusklarinét, Pozsár Máté: zongora, Benkő Róbert: bőgő, Szilveszter Miklós: dob) mellett közreműködik még a német basszusklarinétos (a dzsesszzenében hangszer legjobbjának tartott) Rudi Mahall is, valamint még egy bőgős, Hock Ernő.

Bár a két lemez megjelenése viszonylag közel van egymáshoz (ráadásul Grencsóék még egy Szabados György szerzeményeit tartalmazó albummal is jelentkeztek nyáron), Grencsó István és zenekara ezúttal is nagyot dobott. A most megjelent és két rövid tételtől eltekintve Grencsó-szerzeményeket tartalmazó Marginal Music/Rétegzene anyaga némileg hasonlít az egy évvel ezelőttihez. Ez sem nélkülözi az ironikus zöngéket, a sodrás és a basszusklarinétok okozta drámaiságot, a váratlan hangulatváltásokat. Ezen a CD-n is tetten érhető a megalkuvásoktól mentes, teljes szabadság, a Grencsóékra jellemző lenyűgöző alternatív energia, egyáltalán az a hangzásvilág, amely leginkább az általánosan tisztelt amerikai kortárs dzsesszben honos. És figyelem: tetten érhető a mondanivaló is. Ami talán csak némi odaadással dekódolható, de ami az igényes szabad zenét a zagyva, ám hatásosnak mutakozó káosz fölé emeli. A mondanivaló, amitől érteni kezdjük, hogyan is kell kezelni a szabadságot a hangok végtelen világában. Bár tudnánk ezt a mindennapi életben is.

Ahol zene tehát már van.

Jó lenne egy kis békesség is.

GRENCSÓ OPEN COLLECTIVE: Marginal Music/Rétegzene BMC Records, 2015